

Trosečníci z JZD

Jmenuji se Robin Krejsa, narodil jsem se v rodině družstevních zemědělců. Otec si celý život vydělával na živobytí jako traktorista, matka jako ošetřovatelka dojníc. Po absolvování zemědělského učiliště byla moje cesta jasná, nejbližších 40 let svého života strávím na lůnech v okolí naší vsi, jenže, zkus neuhnout, když ti osud vše nachystá jinak.

Na jaře roku 1989 bylo naše JZD začleněno do vědeckého programu, v jehož rámci probíhaly různé pobyty na různých zemědělcích se zemědělci na Kubě. 29. června jsem se spolu s některými dalšími družstevníky nalodil v Hamburku na kubánskou loď Fidelova péstě a vyplul směrem Latinské Ameriky.

V Karibiku nás postihla silná bouře, Fidelova péstě se otevřela jako dlaň a mezi prsty do nás začala vtíkat voda. Holé životy jsme zachraovali v malých lůnech. Po dlouhé noci plně vlny vyčerpaly naši sílu a neutuchající deště se na naše loďka rozbila o těsy v blízkosti pevniny.

2. červenec 1989

Začínám psát deník našeho pobytu na ostrově. Venku chladí a chladí. I když, nemusí pršet, stačí, když kape a Měchalovi voda protéká skrz stěchu v jeho koutě našeho provizorního domova. Spadlo ti to Měchale, posmívá se reaguje ošetřovatelka dojníc Nina Pokorná na situaci, kdy se na nočního hlídače Měchala vylil lůvový vody, který už stěcha nedokázala unést. Další trosečníkem je předseda JZD Hraběta, kterému vichničkaj hrabě, pak Hrabětova dcera zootechnička Maruška, veterinář Plha, traktorista Kroupa a jeho prostoduchý syn, který to dočhl pouze na zvozníka, vedoucí strojů traktorů stanice Hujer a já. Zapomněl bych na Alka, Měchalova služebného psa.

6. červenec 1989

Přestalo pršet, marně šňameme něco k jídlu. Na ostrově je předevedmá spousta krysy, která se sem dostaly z nějaké lodi, přemnožily se tu a zlikvidovaly téměř všechny ostatní živočichy. Ryby se chytat nedají, protože je poždí rozbouřením.

8. červenec 1989

Včera jaký den jsme nejedli, a na Alka, která poždí pravidelně hony na krysy. Dnes Hujer ukradl Alkovu krysu a křik na celou chůzi: STS Chvojkovice-Brod, zkrátka dobrý oddíl. Upekl si ji na ohni a snědl. Hnus se nám.

10. červenec 1989

Krysy jsme už vichni, teda a na zootechničku Marušku. Ráno jsem slyšel starého hrabě, jak křik: Tuhle přednůhu sně, jako že se jmenuju jistě Maruška chtěla utéct, Kroupa mladší ji ale dohonil a zachytil tak, že z něj strhl horní díl plavek, vykulil oči: Já jsem malej, ale ikovnej! Co jsem měl na srdci, to na jazyku: Kroupa je vln. Mladší? Upěsnil Kroupa starší.

30. srpen 1989

Slovili jsme mnoho krysy. Na ostrov se začali vracet ptáci. Jdelněk jsme jeť rozšíli o ryby a elvé vejce.

Hujer se poždí drbe a tvrdí, že Alka má blechy. Měchal mu vždy oponuje, že to jsou blechy psů, ty na lověka nejdou.

7. červen 1990

Přila extrmná vedra. Někam se schovat. Hujer si od rána do večera pobrukuje: Stejně vichni v prachu lehne a ervi se rozlezou. Je to nesnesitelné!

30. srpen 1991

Rozpadly se nám boty, Kroupa starší vřem udělal sandály z křů. Připluli k nám divozi. Hujer jim vyěl vstěc se slovy: Já se jmenuju Hujer a já to tady tak nějak vedu. Praťtili ho do hlavy a te leť v pšku. Jsme v perdeli pane Hrabě, konstatoval jsem. Mě pravdu, předsedo, přisadila Pokorná. Stará kroupa chtěla utéct. Hrabě ho suše odbyl: Evě, kam bys utěkal? Divozi zapřili ohe. Prohlídní si krematorium, ať vř, do jeho jde, řekl stará Kroupa mladšímu. Někdo musí vyjednat, řekl hrabě. Plha se hlěs, upozornil Měchal. Veterinář Plha byl lověk znal mnoha slov a dně? eži. Zkus to náměcky, radě Pokorná. Kurva, hoži, gutentg, zpustil Plha na divochy. Nastala divoká gestikulace podporujě vřazy eťtiny, vietnamětiny, ruětiny, rumunětiny, mongolětiny a námětiny. Plha přenesl zachrěnou lěkěniěku a ukazuje obsah nřelněkovi divoch. Nřelněk ukě na leěcěho Hujera. Hujer, metelesku blesku! Divozi vykřiknou, svou Hujerovi ruce i nohy, pověs ho na kopě a odněj ho ke kěnoěm. Ptali se, jak bereme lěky, konstatoval Plha. A co Hujer? řekl jsem jim, že je zcela zdravě. No já, něnad zdravou stravu, uzavřela rozhovor dojiěka Pokorná. Toho dne jsme viděli Hujera naposled.

13. květen 1993

Jsme zachrěni. K ostrovu připlula ryběskě loď. Kapitěn nřs vzal na palubu, zcela nám vřak neděvřuje, bojě se přitě. Vysělakou se pokouě ovřit naěi totoěnost. Je to jen formalita. Měchal přiel za mnou a dal si prst na rty a ekl: Pěj se mnou, psst, bez babě. Dovedl mě na druhou stranu lodi. Přvě jsme pozvolna mějeli nřjakě ostrov, naě lodi měvaly polonahě divokě. Co to tu měte? Za zědy se objevil Plha a Pokorná. Doktore, ekl jsem bez babě rozěil se Měchal. Doktora Plhu, lověka znalěho vřech eě? a dně? zřove? si nechal zavolat kapitěn lodi do své kajuty. Za třetě hodinu se Plha vřtil s vytěětěma oěima na palubu. řeskoslovensko zmizelo z mapy světa!